

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I Folketingstidende 1973-74, 2. samling, findes det sp. 8488.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Gudme, desværre ikke kan være til stede i salen nu, skal jeg på hans vegne redegøre for vort partis stilling til dette lovforslag. Nu skal jeg ikke blande mig i, hvem der stemte for eller imod 10 mia kr. eller 7 mia kr. i skattelettelser. Jeg kan kun konstatere, at det, som vi gennemførte i september mod hr. Glistrups stemme, var den største skattelettelse, der nogen sinde er gennemført; det kan vist ikke bestrides. Hr. Glistrup gjorde, hvad han kunne for at forhindre det.

Jeg må lige rette hr. Dohrmann. Han konstaterede lige før, at der allerede nu var flertal for fremskridtspartiets forslag. Det kan i hvert fald ikke være på grundlag af de ordførertaler, der allerede er holdt, for så kan hr. Dohrmann ikke engang lægge sammen mere.

Socialdemokratiet har på en for mig fuldstændig ubegribelig måde givet tilslutning, men det har partiet altså. Det er 54. Fremskridtspartiet selv er 24. Det giver i alt 78. Der skal som bekendt mindst 89 til i denne sal, men det kan naturligvis komme.

Den afgift, det drejer sig om, var et led i det forlig, som hr. Glistrup sluttede med andre. Vi var ikke deltagere i forliget, men vi stemte for denne afgift, og vi mener i hvert fald ikke, at man i dag så kort tid efter kan afskaffe afgiften igen.

Der har været talt meget om hensynet til erhvervene. Jeg kan forsikre for, at der er én ting, som erhvervene ikke kan tåle. Det er at leve i stadig usikkerhed om, hvorvidt en afgift bliver bestående eller ej. Fremskridtspartiet har skadet hvidevarebranchen ved sin optræden, ved først at stemme for det, derefter lade skinne igennem, at man nok skulle sørge for, at det blev afskaffet, ikke kunne holde dette over for erhvervet og nu fremsætte forslaget igen. Socialdemokratiets stilling har været klar hele tiden. Fremskridtspartiet har svømmet rundt i det og har skadet erhvervet.

Nu vil jeg gerne sige: hvis nogen skulle have det ønske at benytte udvalget til at

trække en afgørelse i langdrag, så kan man ikke regne med det radikale venstres støtte til en sådan langtrækning i udvalget. Jeg synes, det skal i udvalget, men vi skal have en hurtig afgørelse af dette forslag. Erhvervet kan simpelt hen ikke tåle den slags krumspring, som hr. Glistrup har udsat det for.

Stetter (KF):

Regeringen og socialdemokratiet har jo nu tilsluttet sig lovforslaget, og den videre debat vil, såfremt den følger holdningen fra december måned, fortælle os, at der er flertal for at ophæve denne lov. Jeg mener, at resultatet er udtryk for den politiske forvirring, som livet her i huset er præget af, og ved at høre hr. Dohrmanns fremstilling får man denne antagelse bekræftet. Et flertal med fremskridtspartiets stemmer gennemførte forslaget i maj 1974, og et andet flertal, ligeledes med fremskridtspartiets stemmer, agter nu tilsyneladende at ophæve loven, endnu inden den har virket 1 år. Vi må alle ønske, at vi i fremtiden kan fremvise en noget større politisk stabilitet. Den berørte branche og publikum må få den opfattelse, at flertallet ved at ophæve denne afgift handler politisk kaotisk.

Såvel ministeren som hr. Ove Hansen overdriver efter min vurdering ganske følgerne af dette lovforslag med hensyn til indvirkningen på branchen og beskæftigelsen. Der må være en vis orden i tingene, og det må være regering og folketing, der søger at bibringe denne orden i samfundet.

Vi kan ikke anbefale, at dette lovforslag gennemføres.

Ømann (SF):

Jeg vil gerne bede SF og mig selv frikendt for den afmaling af kaos, som hr. Stetter har foretaget nu. Vi har stedse stemt imod pålægningen af denne afgift. Vi gjorde det af beskæftigelsesmæssige grunde. Vi gjorde det, fordi vi ikke syntes, der var brug for yderligere tvungne afgifter, dengang det blev indført ved dette giftforlig. Senere er argumentationen skærpet i denne retning. Beskæftigelsessituationen er blevet ganske alvorlig netop for de industrier, som dette forslag berører. Endvidere er der ikke det samme hensyn at tage til betalingsbalancen, idet man kunne frygte ved at ophæve denne